

BELANGENVERENIGING DRUGGEBRUIKERS MDHG

J.D. Meijerplein 30, 1011 RH Amsterdam
Telefoon : 020 - 624 4775
info@mdhg.nl
www.mdhg.nl

Bank rek.: NL22INGB0004862525
KvK: 40530840

Signaleringen corona, dakloosheid en druggebruik vanuit de MDHG, deel 7 (1-6-2020 t/m 16-7-2020)

Over deze signaleringen

Vanwege de afbouw van 'corona-faciliteiten' en het versoepelen van de maatregelen, zal dit (voorlopig) het laatste signaleringsdocument vanuit de MDHG zijn. Eerdere signaleringen zijn terug te lezen via www.mdhg.nl/publicaties-coronavirus In de zomereditie van ons tijdschrift Spuit 11 verschijnt een uitgebreid "Lockdown logboek" en enkele portretjes van mensen die van de noodopvang gebruik hebben gemaakt. Spuit 11 wordt in de loop van deze week gedistribueerd en is tevens online te lezen via www.mdhg.nl/spuit-11-zomer-2020

Algemeen

De afbouw van de noodopvang gaat gepaard met veel onzekerheid voor de bezoekers. Zij worden slecht geïnformeerd en in verschillende gevallen wordt geen rekening gehouden met individuele omstandigheden. De zogenaamde warme overdracht naar andere gemeentes gaat in opvallend veel gevallen niet goed.

Onzekerheid rondom sluiting sporthallen

De sluiting van de noodopvang heeft tot veel onzekerheid bij de bezoekers geleid. Tot twee weken voor de sluiting bleef veel onduidelijk. Dit leidde in de periode daaraan voorafgaand met name tot onzekerheid bij mensen die geen reguliere GGD-screening hebben gehad. Dergelijke screenings waren sinds het begin van de coronatijd stopgezet, waardoor zij niet wisten wat hun mogelijkheden tot opvang waren na beëindiging van de noodvoorzieningen. Dat de screenings sinds 25 mei weer zijn herstart, heeft een deel van de bezoekers niet bereikt. Een aanzienlijk deel van de 'nieuwe daklozen' heeft overigens geen idee van de schrijnende situatie van voor de coronacrisis en is zich er niet van bewust dat na 1 augustus weer wordt overgegaan naar structureel onvoldoende opvang.

Het besluit om de reguliere screenings op de Jan van Galenstraat tijdelijk te stoppen en de wijze waarop dat werd georganiseerd heeft tot meer onduidelijkheid en fouten geleid, zowel tijdens de periode van noodopvang als tijdens de afbouw. Daarbij speelt een rol dat -nu nog steeds- beveiligers aan bezoekers van de CTMO vraagt waarvoor zij komen en de wachtnummers verstrekken. Omdat dit voor zowel een uitkering, MO-screening als verblijf in de noodopvang kon zijn en de beveiligers niet geëquipeerd zijn om de juiste hulpvraag boven te krijgen, zijn daarbij meerdere mensen verkeerd terecht gekomen.

Dhr I. is recent dakloos geworden en verblijft in de opvang aan de Transformatorweg vanwege beëindiging van zijn werk met bijbehorende verblijfplek. Op 29 mei meldt hij zich voor de aanvraag van een bijstandsuitkering aan de Jan van Galenstraat. Na afloop is hij in de veronderstelling dat er nu onderzoek naar recht op bijstandsuitkering plaatsvindt en hij gewoon kan afwachten. Op 26 juni meldt meneer zich bij de MDHG waar, na telefonisch contact met WPI, blijkt dat meneer een GGD-screening heeft gehad, in plaats van een aanvraag bijstandsuitkering. Meneer kan zich formeel op maandagochtend 29 juni opnieuw melden voor een aanvraag bijstand; een maand nadat hij dacht deze te hebben aangevraagd. Hierdoor loopt hij dus ook een maand uitkering mis, omdat hij - ondanks diverse personen aan de Jan van Galenstraat te hebben gesproken- bij het verkeerde loket zat.

Ook nadat halverwege juni bekend werd dat de noodopvang per 1 juli zou sluiten (met in individuele gevallen eventuele verlenging tot 1 augustus), duurde het vaak zeer lang voordat de mensen zelf werden geïnformeerd. Daarbij zijn drie verschillende brieven verspreid: één voor Nederlanders zonder binding met Amsterdam, één voor dak- en thuislozen zonder verblijfspapieren (ongedocumenteerden) en één voor dak- en thuisloze EU-burgers zonder recht op verblijf.

De dagtekening van deze brieven was 16 juni, maar veel mensen hebben deze pas veel later ontvangen. De eerste persoon die zich met zo'n brief bij de MDHG meldde was op 24 juni en had die brief pas die dag ontvangen. Een tweede persoon kreeg de brief pas op 26 juni. Een aantal bij ons bekende bezoekers heeft de brief helemaal niet ontvangen.

De informatie in de brieven liet te wensen over. Zo stond in de brief voor "mensen zonder binding met Amsterdam" niet vermeld hoe men kon aangeven al dan niet te willen meewerken aan "een oplossing buiten de noodopvang" of hoe men bezwaar kon aantekenen tegen het besluit dat er geen binding met Amsterdam zou zijn. Tevens werd in geen van de brieven vermeld dat men gebruik kan maken van cliëntondersteuning.

A. meldde zich 29 mei voor een GGD-screening. Meneer kreeg toegang tot de MO en kreeg te horen dat hij tot die tijd gebruik kon maken van de tijdelijke opvang aan de Transformatorweg en aansluitend de reguliere nachtopvang. Zijn tijdelijke contactpersoon is een medewerker van de GGD. Op 29 juni kreeg hij in de Transformatorweg echter plotseling de brief voor "Nederlanders zonder binding met Amsterdam" overhandigd: hij zou dus slechts verlenging krijgen als hij mee zou werken aan terugkeer naar "eigen regio". Na contact met Vangnet & Advies (zijn contactpersoon bij GGD was niet werkzaam) kreeg meneer verlenging tot maandag 6 juli. In de week van 6 juli heeft hij in drie dagen tijd twee keer van het personeel van de Transformatorweg te horen gekregen dat hij daar niet langer kon verblijven. Beide keren heeft meneer zijn contactpersoon moeten vragen de informatie aan te passen in Trajectus. Op dit moment is nog steeds niet duidelijk wat het vervolgtraject van meneer is.

“Warme” overdracht regiogemeente

In de “afbouwbrief” voor Nederlanders zonder binding met Amsterdam staat vermeld dat de GGD “u helpt om terug te gaan naar de gemeente waar u vandaan komt”. Wij zien deze zogenaamde warme overdracht echter niet zelden fout gaan. Veldwerk Amsterdam speelt bij de uitvoering een cruciale rol, maar moet hierbij vertrouwen op informatie vanuit de GGD. Deze informatie blijkt niet altijd te kloppen: de overdracht blijkt dan niet in orde en ook de binding blijkt niet te kloppen.

B. is op de trein gezet naar de plaats van herkomst. Voor hem was wel een plek geregeld bij het Leger des Heils. De desbetreffende gemeente komt echter tot de conclusie dat de persoon tóch geen binding met die gemeente heeft, maar wel met Amsterdam. B. wordt met een enkeltje Amsterdam weer op de trein gezet en verblijft inmiddels bij de Transformatorweg.

De heer P. geeft aan niet terug te willen naar zijn stad van herkomst, Meppel, maar wel mee te willen werken aan terugkeer naar zijn regio. Emmen of Zwolle zijn daarbij goede opties, aangezien Meppel toch niet over opvang beschikt. P. wordt op een woensdagmorgen op het CS opgewacht door Veldwerk en tot zijn verbazing krijgt hij een kaartje naar Meppel. Aldaar kan hij zich melden bij een zekere meneer Smit, die voor een lokale welzijnsorganisatie werkt. Met meneer Smit zal volgens het principe van de warme overdracht gekeken worden naar een geschikte plek in Emmen of Zwolle. P. wordt op de trein gezet en tot zijn afgrijzen worden er ter bewijs dat hij daadwerkelijk vertrekt nog foto's gemaakt. Eenmaal in Meppel staat hem een koude douche te wachten: bij het opgegeven adres heeft men nog nooit van meneer Smit gehoord. P. verblijft momenteel in de nachtopvang in Assen. Veldwerk geeft aan in dergelijke gevallen op basis van informatie vanuit de GGD te moeten handelen.

C. verbleef al een aantal maanden in de opvang aan de Transformatorweg. Daarvoor zat hij in detentie en daarvoor jaren in Rotterdam. In het verleden had hij tevens een aantal jaar in Amsterdam gewoond. Meneer had zich in februari gemeld voor opvang in Rotterdam, maar werd hier geweigerd i.v.m. meerdere schorsingen voorafgaand aan zijn detentieperiode. Om die reden heeft meneer om opvang gevraagd in Amsterdam, waar hij i.v.m. de coronacrisis is opgevangen aan de Transformatorweg. C. ontving de brief voor mensen “zonder binding”, waarin stond dat hij tot uiterlijk 1 augustus in de opvang in Amsterdam mocht verblijven wanneer hij zou meewerken aan repatriëring naar Rotterdam. Hoewel hij liever zijn vervelende geschiedenis in Rotterdam achter zich wilde laten en hij -op een zus in Amsterdam na- weinig netwerk heeft, werkte hij hier aan mee. Veldwerk Amsterdam werd verzekerd dat meneer warm overgedragen zou worden en dat er voor hem een opvangplek zou worden gevonden. Eigenlijk wilde meneer in bezwaar, maar had nog niets op papier staan om bezwaar te kunnen maken. Daar was geen tijd meer voor, omdat hij anders 1 juli op straat zou worden gezet. Meneer is dus op de trein gezet naar Rotterdam. Daar aangekomen, kreeg hij wel een nachtopvangpasje, maar geen plek in de opvang. De opvang in Rotterdam zat namelijk vol -de tijdelijke coronaopvang was reeds beëindigd- en bij een aantal plekken was hij nog steeds geschorst. Meneer is COPD-patiënt en staat nu dus opnieuw op straat. Terugkeer naar Amsterdam is geen optie, omdat Amsterdam aangeeft dat de verantwoordelijkheid nu bij Rotterdam ligt.

Slechte informatie en rigide toepassing “twee dagen”-regel

Bezoekers van Sporthallen Zuid zijn niet of te laat op de hoogte gebracht van de nieuw geldende regels: veel bezoekers wisten niet dat bij twee nachten verblijf buiten de noodopvang het verblijf wordt beëindigd. Hierdoor kwamen daar ten minste vier jonge mannen op straat te staan.

We zijn van mening dat er überhaupt veel te streng met deze twee dagen-regel is omgesprongen, waarbij het leeg krijgen van de hallen een grotere prioriteit leek te hebben dan de individuele omstandigheden.

De Portugese N. heeft in april een vliegticket naar Brazilië geboekt, maar die vlucht is uitgesteld vanwege corona en het reisverbod. Hier kwam hij pas achter toen hij op Schiphol was en zo is hij in Amsterdam terecht gekomen. Hij verbleef eerst in de Calandhal en is daarna overgeplaatst naar de Transformatorweg. Omdat zijn vlucht werd uitgesteld tot 8 juli kon hij tot die datum op de Transformatorweg verblijven. Helaas moest hij zijn vlucht nog een keer uitstellen omdat zijn visum nog niet klaar lag (vertraging bij de Braziliaanse consulaat). Een medewerker van de Transformatorweg verzocht hem naar de JvG Screeningsbalie te gaan om opnieuw een opvangplek te regelen, waar hij werd afgewezen omdat ze niet meer screenden voor de noodopvang. Na lang aandringen van onze kant, kon hij uiteindelijk tot zijn uiteindelijke vlucht van 16 juli bij de Transformatorweg blijven.

Politie en handhaving in het Vondelpark

In vorige signaleringen hebben we melding gemaakt van de wijze waarop met name één motoragent op denigrerende wijze daklozen uit het Vondelpark joeg. Uit recente gesprekken met daklozen in het park lijkt het er op dat deze persoon zijn gedrag heeft aangepast. Dat betekent helaas allerm minst dat daklozen in het Vondelpark geen last hebben van opjaagbeleid van handhaving en politie. Een medewerker van de MDHG was vorige week woensdag gemoedelijk in gesprek met drie dak- en thuislozen in het park, waarbij er geen sprake was van dronkenschap, geluidsoverlast, stemverheffingen of andere zaken die enig ingrijpen gerechtvaardigd zou kunnen hebben. Uit het niets verschenen echter twee politiewagens en een busje van handhaving, met zeven mannen en vrouwen in uniform. Een van de personen die muziek vanuit zijn telefoon liet klinken -vele malen zachter dan diverse muziekversterking elders in park- kreeg een boete van 140 euro. De aanwezige Dakloze Dichter kreeg een boete voor ongeregelheden, omdat hij een gedicht voordroeg. Het bedrag wordt nog nader bepaald door de officier van justitie. Het begint er sterk op te lijken dat het wegjagen van daklozen in het Vondelpark bewust beleid is.